

ΕΚΛΟΓΑΙ

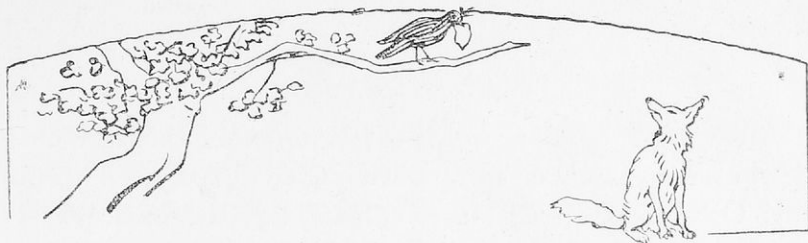
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1946

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ *

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν· «ὄμφακὲς εἰσιν».

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐνδυθείς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομιζέτο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες, δραμόντες, ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

* Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 π. Χ. ἦτο δοῦλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκετο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους σκωπτικοὺς καὶ πειρακτικούς, τοὺς ὁποίους ἡ ἑπλάτιν ὁ ἴδιος ἢ ἦκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται Αἰσώπειοι μῦθοι.

Τὸ γνῶρισμα τῶν Αἰσωπέων μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιοῦνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς ἄμιλοῦντα καὶ τὰ ζῶα πάντα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄψυχα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔκτοτε εἴτε ἐκ μεταγενετέρας συνθέσεως αὐτῶν.

3. Λύκος και λέων.

Λύκος ποτέ, ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμνίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγιγνώσκομεν τίνες ἐστέ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι, πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφις δέ, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἔρπων ἀνέβαινεν. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὄρισαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη, γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα, οὐ διελείπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ Ἀθηναῖος μεθ' ἐτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, τὴν Ἀθηναῖαν ἐπικαλούμενος, μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισθθεῖη. Τῶν νεναυαγηκότων δέ τις παρανηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέραν ἄλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν ἄλλοτριῶν, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἄλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγὼν ἦν τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγεγόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοῖος δέ, γιγνώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσμορφίαν, τὰ ἀποπίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὀρνίθων πτερὰ συνέλεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέστατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δέ, μόνη γνοῦσα τὸ πρῶγμα, τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφηρεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτόν πράτειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὀρνίθων ἕκαστος ἀφείλετο τὸ ἑαυτοῦ πτερόν, «ὁ δὲ κολοῖος ἦν πάλιν κολοῖος».

10. Κομπαστής.

Ἀνὴρ τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις χώραις ἠνδραγαθηκέναι ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδήσαι πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ ἀκούοντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώπηξ δέ, θεασαμένη αὐτόν, ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· στᾶσα οὖν ἐπῆνει αὐτόν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὀρνέων βασιλεύειν· καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δέ, βουλόμενος παρα-

στῆσαι αὐτῇ, ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραξεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ νεβρῶ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐίκα. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης, κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιουῖσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα, ὄχετο φεύγουσα. Οἱ δέ, μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι, εἰ καὶ ἐόρων αὐτήν, εἶπον· «δειλαιοὶ ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δέ, ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτόν, ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι, σωθεῖς, ἀξίαν χάριν ἀποδώσει· γελάσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ· τηνικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσελθὼν τὸν κάλων περιέτρογγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μοῦ κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσαι· νῦν δὲ ἴσθι, ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μουὶ χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφήν πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξει. Καὶ δὴ, παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῆα συλλαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνεῖσα παρεγένετο καὶ στᾶσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ «πῶς ἔχεις;»· ὁ δὲ εἶπε,

«κακῶς», καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσήει· ἀλώπηξ δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσηλθὼν ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἔχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρον προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τᾶλλα ζῷα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγορεῖ τῆς ἀλώπεκος, ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῴων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠκροάσατο.

Ἐμὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρουχᾶτο· ἡ δ', ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ; πανταχόσε γὰρ περιουστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείρης καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἠρίζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρήσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἐπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχειρωτοῖ τοῖς ἐχθροῖς ἔσσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐτρέχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἤλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε;»

18. Παιὶς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε, λύκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρὼν ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἷς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνεται, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβὰς ἐπυνθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί αὕτη πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «Τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παρὰ μένουσιν».

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ *

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβῶν δὲ γυναῖκα Γῆν, ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόρτιον, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίκει αὐτῇ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς

---

* Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεῦτερον μ. Χ. αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεφάνησαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν τὰ παραβληθῶν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ἐξηγεῖται δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν διεσώθη ὁλόκληρον, ὠνομάσθη δὲ Βι β λ ι ο - θ ἡ κ η, διότι ἀπετελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία.

ἔδῃσε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἑρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοὶ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς Οὐρανοῦ παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρεῖον, Ἰαπετὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην καὶ Θείαν.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

4. Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ὄρφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνω παρέδωσαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν, τοὺς Κύκλωπας, ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέα,ν γυναῖκα ἔλαβε· θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθῆσθαι, κατέπιε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

6. Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε, τίκει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη.

7. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνον καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς ἐξεμεῖ πρῶτον μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκην, ἂν τοὺς καταταρταρῶθέντας ἔξη συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δέ, τούτοις ὀπλισθέντες, κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθειρῶσαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δέ, περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, τίκει Γίγαντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἠκόντιζον δ' οὗτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμμένας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων καὶ Ἄλκυονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεῖσθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινός, τελευτήσκειν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηναῖς ἐπεκαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἄλκυονέα, ὃς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κερανοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεύς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀν-

θρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστω ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, ἀξαναομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε. Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γυναῖκα ἄγεται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκτίνατο καί, τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δέ, πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δέ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα, τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει· ἀκεῖ, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἶροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

8. Ἕλληνες.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἕλληνα μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἕλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἕλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ξοῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιοὺς καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ, τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

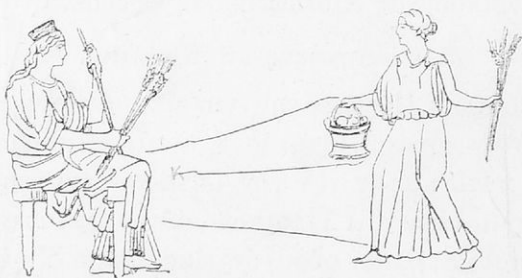
9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνῃ.

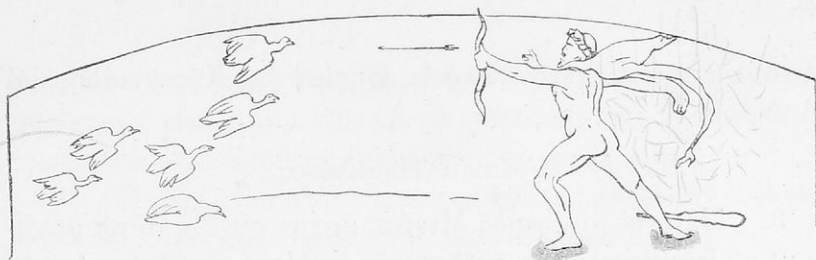
18. Πλούτων, Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

19. Ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανεῖρα παιδίου, τοῦτο ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔστρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως ἀξανομένου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπετήρησεν ἡ Μετανεῖρα. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλημένον τὸ βρέφος, ἀνεβόησε. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφευγε.

21. Τριπολέμω δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μεταναίρας παίδων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, τὸν πυρὸν ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην, δι' οὐρανοῦ φερόμενος, κατέσπειρεν.

Β. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρώτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρώωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὀκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἀγχων ἑκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Αὐξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρώων ἔπεμψεν εἰς τὰ βουκόλια· κἀκεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερεν. Οὐκ ἦστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθααρφεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνείλε λέοντα· οὗτος γὰρ ὀρμώμενος ἀπὸ Κιθαιρώωνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας, Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἱ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἤξιουν. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμιαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠγάγκασεν αὐτοὺς Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ

ἦς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κροοντιάδης καὶ Δηκόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆ-
ναι· οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ
ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάρων δὲ αὐτὴν ἐφόνησε· διό, καταδικά-
σας ἑαυτοῦ φυγὴν, εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυθάνεται
τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν
ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπι-
τασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων
συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσειναι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προσ-
τασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

3. Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου
λέοντος τὴν δορὰν κομίζεῖν. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ
τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα,
ρόπαλον αὐτὸς ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ
τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἑτέραν ἀπρωκοδό-
μησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατα-
σχῶν δὲ αὐτὸ καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, ἤγγεν, ἕως
διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκήνας ἐκόμισε.

4. Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν
κτεῖναι. Αὕτη δέ, ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-
νεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέ-
φθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐν-
νέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς
οὖν ἄρματος, ἠγιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρ-

νην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρῶν παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πεπυρωμένοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ροπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μίᾳ γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἴόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὸς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν καὶ οὕτως ἐκόλυεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβραψε· ἰὸς γὰρ δεινὸς ἢ χολῆ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατηρίθμησε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰολαοῦ τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερος ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερον ἔλαφον εἰς Μυκήνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῳ, τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ, βουλόμενος Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν αὐτὴν μῆτε τρῶσαι, ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Καμοῦσαν δὲ τὴν ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλλουσαν συνέλαβε καί, θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκήνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν, ἐδίωξεν αὐτὸν ἔκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκη-

μάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἑλίδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποίμνας, αἷ, ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σηκαζόμεναι, κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν, ἔφθασε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρωχέτευσεν· ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Καὶ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι ἣν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρία. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρηὶς ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρηῖτα ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνω ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φάνεν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ

ἔθυσε Ποσειδῶν· ἔφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγγρώσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς συνέλαβε καὶ πρὸς Εὐρύσθεα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἶασεν αὐτὸν ἄφετον. Ὁ δέ, πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνεται.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφάγους, Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων, ἤγαγεν αὐτὰς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδη ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἀβδηρον αἱ ἵπποι ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δέ, κτίσας πόλιν Ἀβδηρα παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, τὰς ἵππους Εὐρύσθει ἐκόμισεν. Ἀφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρύσθεως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπόλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰπολύτης.

15. Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰπολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόικουν περὶ τὸν Θερωδόντα παταμόν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἰπολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρύσθεως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους μιᾶ νηὶ κατέ-

πλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτη, καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη, δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμενοι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, ὅτι τὴν βασιλίδα ἤραζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὀπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὠπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέψατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρούνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρούνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρυθεία δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη ἔνταῦθα κατῴκει Γηρούνης, ὃς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τούτων δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθος, ὃς ἦν δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρούνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια ζῶα πολλὰ φονεύσας, Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

18. Παραγεγόμενος εἰς Εὐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεται αἰσθόμενος δ' ὁ κύων, ἐπ' αὐτὸν ὀρμαί· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα, τῷ κυνὶ βοηθοῦντα, ἀπέκτεινε. Γηρούνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός, κατέλαβε τὸν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ συμπλακεῖς αὐτῷ ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν, ἃς οὗτος ἔθυσεν Ἡρα.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Εὐρυσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον, παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὡς

τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἀτλαντι ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος. κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν, μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρούθεια, Ἑσπερία καὶ Ἀρεΐθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς Ἀτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἀτλας δέ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομιεῖν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσεται. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρυσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρανὸν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρειψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατήσαντα. Ὁ δέ, εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις, συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας, οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκήνας· δείξας δὲ Εὐρυσθεῖ, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

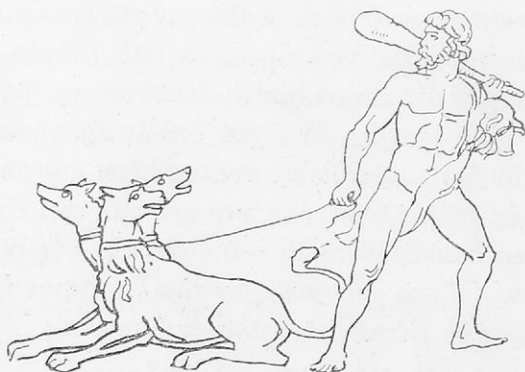
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο·

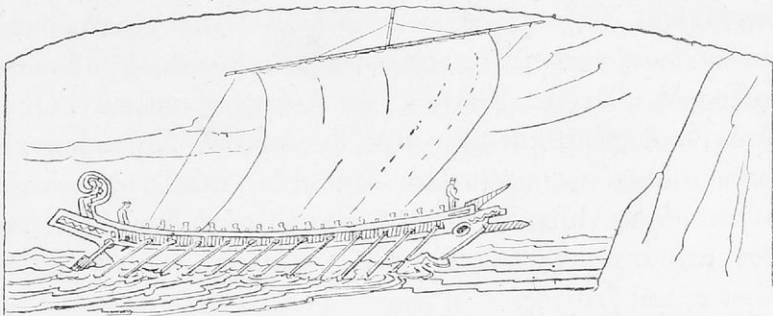
διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῷον, εἰκα-
σμένον ταύρω, ἀπέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν
Δηϊάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος ἀπολαμ-
βάνει, δὸς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

Ἀμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε
τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν
ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμενος
εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν
ἐποίησε καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν.
Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ
ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶ-
ρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι
καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

Γ. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίγνονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἢ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φεύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπείρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχηρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ ἀνήρπασε τὸν υἱὸν καί, παρ' Ἐρμῶ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριόν, ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν

Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὄλισθεν ἢ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀπόλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δροῦ ἔν Ἄρρεως ἄλσει περιάπτει. Φοῖξου δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένετο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἴσω-νος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγγόει Πελίας ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δέ, κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν· διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρείθρῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς, κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δεοὶ φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φοῖξου· κἀκεῖνος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κα-

τασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐπυρθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρωπεν αὐτῷ συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἷδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Ἄργος καὶ ἄλλοι, ὅτι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

7. Οὗτοι, ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνω· ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησόν, ἔνθα ὄκει Φινεὺς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· περωταὶ δ' ἦσαν αὗται, ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἔξ οὐρανῶ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνῆραπαζον, ὀλίγα δὲ ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, διδάξιν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρπυιαὶ δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι, τὴν τροφὴν ἤραπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου ἐμπίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους καὶ οὕτως ἀπόλοντο.

6. Ἡ Ἀργὴ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγᾶδων πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγεῖς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγᾶδων ἐδίδαξε πετρῶν· ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δ' ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον

ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφῆσιν ἐκ τῆς πρόφρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὸ ἄκρα τῆς οὐράς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διηλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περιεκόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερωδόντα, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καί, τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῶ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῶ ἄγριοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

12. Τούτους τῶ Ἰάσωνι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντας ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναται τοὺς ταύρους ζεῦξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσεν αὐτῶ πρὸς τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμόση ἕξειν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξειν.

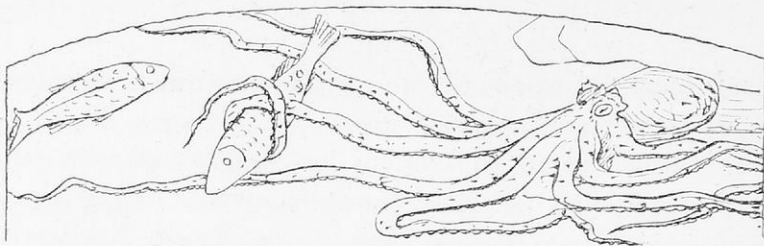
13. Ὀμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῶ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἢ Μήδεια), ᾧ χρισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῶ, ὅτι σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι· ἐπειδὴ δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον

λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔξευξε. Σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅτου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἄργῶ καταφλέξει καὶ ἀποκτείνει τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν· ἐνταῦθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακομίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἄργῶ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἄργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ *

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὠμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὠμίσης ὁ Πέρσης τῷ βασιλεὶ Ἀρταξέρξει προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιᾶς θαυμάσας

* Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα· ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραινεσίῳ τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς ἔπραττον τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδεύσιν Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤκμασε δὲ περὶ τὸ 225 μετὰ Χριστόν.

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, οἷον φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ῥητορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς σημερινοὺς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, διδάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ Ποικίλης Ἱστορίας συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν τῶν μαθητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κλασικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς Ποικίλης Ἱστορίας εἶναι πράγματι ποικίλον· περιέχει μικρὰ διηγήματα περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα θὰ ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτοῦς· παρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανὸς ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων συγγραφέων.

ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὴν γεωργίαν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιλικὰ αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἄρταξέρξης, ἐπέιπε δέ: «Νῆ τὸν Μίθραν ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτά· ὑπερέχαιρε δὲ τοῖς περισφζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι· καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμμένητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἠσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἄλλοτρίαις ναυσὶν ἀποσφζομέναις.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλύόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐξενίκησε τὸν νόμον, ὃς εἶργε τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἢ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον· οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πο-

λέμω κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν καγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἑασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιος πένης ἦν. Δανεισάμενος γὰρ παρά τινος τῶν πολιτῶν πενήτηντα δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὗται γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατέρας ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδοῦμεναι καὶ θρηνοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκίους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρηῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἕκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον υἱοὺς τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας, πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφείσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἔξῃν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἔστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὅς ἂν ἀτάφῳ περιτύχη σῶματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν· ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμμάτων κοινωνός.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν· ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅ,τι βούλοιο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιέναι.

Ὁ οὖν Αἰνείας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρώους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοὶ καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα σφῶδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἐκόμιζεν.

Ἐπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεία κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύοντες οὕτως, ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

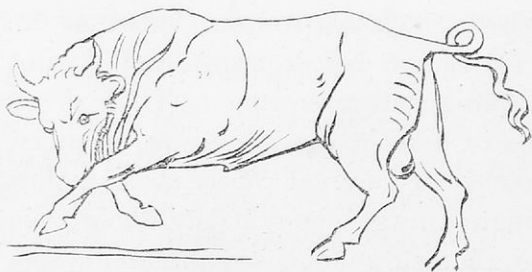
10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

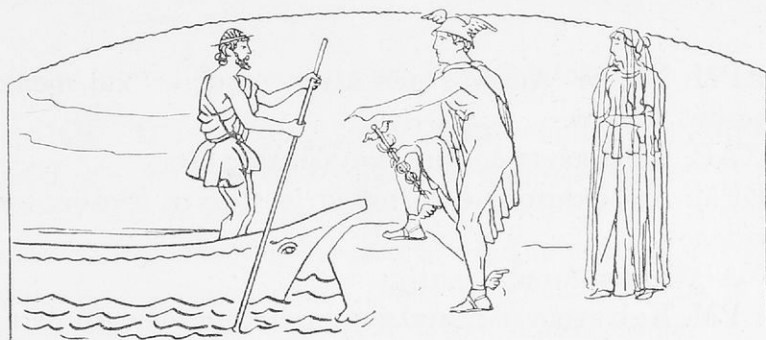
Τιτόρμῳ τῷ βουκόλῳ περιέτυχεν ἐν Αἰτωλίᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων, μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα, ἐβούλετο λαβεῖν πεῖραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν, οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὅμως εἰς τὸν Εὐήνον, λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀπωθεῖ· δις ἢ τρεῖς τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἤρε τὸν λίθον μέχρι τῶν γονάτων, καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησε.

Καὶ δεύτερος ἀθλος Τιτόρμου ὅδε: Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπανῆλθε καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, τὸν μέγιστον ταῦρον, ἀγριον ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειρᾶτο, οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον τῇ ἑτέρῳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε καὶ εἶπεν: «ὦ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἐπεμψας!»

ΙV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ*

1. Έρμουῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐτίθις ἐρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Έρμη.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

---

* Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ., κατήγετο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται, ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὅμως καὶ ἡ γνώμη, ὅτι ἦτο Ἕλληνας, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρῶντικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφρῆστατος καὶ τὴν εὐφρῆσαν τοῦ ἔδειξεν εὐθύς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὁπότε ἠσκήθη εἰς ἐργαστήριον ἀγαλματοποιῶν.

Ἄλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ρητορικὴν· διὸ νεώτατος ἐγκα-

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἄιδωνέα, τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπω-
τῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφ-
γόντα καὶ ἦλους δὲ καὶ καλφῆδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λο-
γισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ
πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι
παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γε-
νέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἐρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρᾳς,
ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ
τὸ ὄφλημα.

*τέλειγε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλ-
ληνικῆς γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ἑητορικὴν. Μετὰ
τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ'
ἀρχάς, ἔπειτα δὲ διέπρεπεν ὡς ρήτωρ καὶ ὡς συγγραφεὺς.*

*Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικοῦ περιεχομένου,
τὰ περισσότερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφῆν διαλόγων. Ὁ δὲ λό-
γος του εἶναι κομρὸς, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.*

*Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι Νε-
κρικοὶ διάλογοι. Οὗτοι συνετέθησαν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν Ἑλλη-
νικῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως·
εἶναι δὲ πλήρεις χαριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων ἐδγενικῶν.*

2. Διογένης και Πολυδεύκης.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς—σοῦ γὰρ ἐστίν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον—ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα,—εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐρίζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα,—εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε: «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασται, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεῖον ἐπιγελασόμενον· ἐνταῦθα γὰρ οὐ παύσῃ γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὀργᾶς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενης. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν;

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βραχὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὄλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενης, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δέ, ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελε ταῦτα παρ' ἡμῶν: «Τί, ὦ μακάριοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χρὴ ἓνα ὄβολὸν ἔχοντας ἥκειν μετ' ὀλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαξομένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαρωπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρυθρὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὐτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων, — πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν—λέγε μήτε δακρῦειν, μήτε οἰμῶζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοὶ δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα!

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὄβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

XAP. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισρέ, ἦν μὴ ἀποδοῶς.

MEN. Καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

XAP. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

MEN. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ERM. Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

XAP. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παρὰ μένε· πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις;

XAP. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον;

MEN. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

XAP. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκέναι;

MEN. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κόπης συνεπελαβόμεν καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

XAP. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἀπαγέ με αὐθις εἰς τὸν βίον.

XAP. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

XAP. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

XAP. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἠγαγες; Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγέλων καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθιμευσας; Ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ...

ΜΕΝ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλά, ὦ Ἑρμῆ; Ξενάγησόν με νήλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' αὖ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια καὶ πολλά.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὄστ' αὖ, ὧν σὺ ἕοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. Ἄλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης κεῖσο, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὕτωσ' ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ ἐστέ; πρότερον γὰρ, οἶμαι, χρὴ τοῦτο εἰδέναι.

NIP. Νιρῆς καὶ Θεοσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρῆς καὶ πότερος ὁ Θεοσίτης οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὁμοίός εἰμί σοι καὶ οὐ τηλικούτον διαφέρεις, ἠλίκον σε Ὅμηρος ἐκείνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπόν, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅστ' ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θεοσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν' ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

6. Κατὰ Μενίππου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται δμόνεκρος ὢν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὐτοσὶ τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυ-

ρῶν, ἐπιγελῶ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμογὰς καὶ ὄλως λυπηρὸς ἔστιν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἄληθῆ, ὦ Πλούτων' μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιώναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' οὐ χρεΐ' λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκατε ὡς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ!

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης ἐγὼ τροφῆς!

ΜΕΝ. Εὔ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέπει γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμογαῖς ἐπαδόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

λιμώττουσα· λιμώττω = πεινῶ πολύ.

ἐθεάσατο· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἀναδενδρῶς ἦ = κληματαριά.

βότρυς -υος = σταφύλι.

ὄμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος, κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντή.

φυγὴ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθην· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.

παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).

ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἀφί. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

πόρρω = μακράν.

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν· παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θὰ σᾶς ἐβοηθούσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμους τελοῦντι = ὅταν ἔκαμνε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.

ἔρω = σύρομαι.

ἀνέβαινεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.

τέροματα ὀρίσαντες = ἀφοῦ ἔβαλαν σημάδι.

ἡμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξη.
 οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπαυσε νὰ τρέξη.
 παραδραμοῦσα· παραδραμον, ἀόρ. τοῦ παρατρέχω = ξεπερνῶ.
 προτέρα = πρώτη.
 ἀφικόμην· ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (·έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = ταξιδεύω (διὰ θαλάσσης).
 χειμῶν = τρικυμία.
 ἀνετρέπην· ἀόρ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.
 ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἀθηνᾶν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς.
 ἐπηγγελόμην· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
 περισωθείη· περιεσώθην, περισφίζομαι = σφίζομαι.
 παρὰνῆχομαι = κολυμβῶ πλησίον σου.

8. Πῆραι δύο.

πήρα = σάκος, σακοῦλι.
 γέμω = εἶμαι γεμᾶτος.
 ἀλλότριος = ξένος· ἀλλοτρίων, ἔνν. γέμει.

9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ.

κάλλους ἄγων = διαγωνισμὸς ὡραιότητος.
 παρὰγενόμενοι· παρεγενόμην, παραγίγνομαι = ἔρχομαι.
 ἀπονίξομαι = νίπτομαι.
 δυσμορφία = ἀσχημία.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου.
 γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνων, ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἔγνω.
 ἀναπείθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἠνδραγαθῶ (-έω) = κάμνω κατορθώματα.

κομπάζω = καυχῶμαι.

ὑποβαλῶν· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακόπτω.

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

ἐκαθεζόμεν = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.

ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 3).

εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μέγας.

καλῶς = ὥραϊος.

παραστήσαι = νὰ δείξῃ.

φωνήν = φωνήν καλήν, ᾠδικήν.

βαλῶν· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτω.

ἀνέκραγον· ἀόρ. τοῦ κραῶω = κραυγάζω.

κτῆσαι· προσιακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.

περιτυχόντες = περιέτυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ.

οὐδέτερος· οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος.

ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ κινήθωιν.

περιουῖσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.

πεπτωκὼς ὁ -ότος = πεσμένος· τοῦ πίπτω.

ᾤχετο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τό 'βαλε στὰ πόδια' οἴχομαι φεύγων = φεύγω τρέχων.

ἀναστήναι· ἀνέστην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.

δείλαιος = δυστυχής, ταλαίπωρος.

μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων καὶ μῦς.

ἐξαναστάς· ἐξανέστην, ἀόρ. τοῦ ἐξανίσταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).

ἀξία χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.

κάλως -ω ὁ = χονδρὸν σχοινίον.

τηνικαῦτα = τότε.

στένω = στενάζω.

κατεγέλασας· καταγελῶ τινος = εἰρωνεύομαι τινα.

ὡς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες, προσδοκῶ (-άω).

κομιῆσθαι· κομιῶμαι (-έομαι), μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.

ἴσθι· προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μαθαίνω.

ἔστι καὶ παρὰ μυσί χάρις = καὶ οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

ἀλκή = σωματικὴ δύναμις.

πορίζω = προμηθεύω.

ἔγνων· ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.

παραγενόμενος· παραγίνομαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 9).

προσιόντα· προσιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ προσέρχομαι.

κατήσθιον· κατεσθίω = τρώγω.

ἀπολομένων· ἀπολόμενος -η -ον, ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φονεύομαι.

συνεῖσα· συνεῖς -εῖσα -έν, μετχ. τοῦ συνῆκα, ἀόρ. τοῦ συνήμι = ἐννοῶ, καταλαβαίνω.

στᾶσα· στάς -ᾶσα -άν, ἔστην, ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι = στέκω.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακράν.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

πῶς ἔχεις ; = πῶς εἶσαι ; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν σου ;

κακῶς = ἄσχημα.

ἤρετο· ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ.

οὐκ εἰσήει = δὲν εἰσήχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα· εἰσήειν, παρατ. τοῦ εἰσέρχομαι.

εἰσηλθὼν ἄν = θὰ ἔμπαινα μέσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων· εἰσιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ἐξιόντος· ἐξιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ ἐξέρχομαι.

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος· κατακέκλιμαι, κατακλίνομαι.

λαβόμενος εὐκαιρίας = εὐρὸν εὐκαιρίαν.

παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.

τὸν πάντων τῶν ζῶων κρατοῦντα = τὸ δυνατότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα.

ἠκροάσατο· ἠκροασάμην, ἠκροῶμαι (-άομαι) = ἀκούω.

ἐβρυχάτο· βρυχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.

ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσίαν νὰ ἀπολογηθῆ.

ἔφη = εἶπεν.

πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.

κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.

φησὶν = λέγει.

ἐκδείρησ· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρνω.

ἀμφιέση· ἀμφιέσμαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

αὐτίκα = ἀμέσως.

χρῆ = πρόπει.

δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.

πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἔχθραν, πρὸς τὸ κακό.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἐπεισα, πείθω.

ὁμοφρονῶ (-έω) = ὁμοноῶ, δὲν φιλονικῶ.

ἔγνων· ἔγνων, γιγνώσκω = ἀποφασίζω.

ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

εὐάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος. ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

τρύχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύστης.

νέμω = βόσκω.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἔλθετε, ἔλατε ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανεὶς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας· φθάνω = προφθάνω.

προσήμεγεν· ἄρκ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἐκατόγχειρες· ὀνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην δύμαμίν των,

τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστον, χειρῶν δύναμιν.

ἔδησε· δῶ (-έω) = δένω.

ἔρεβώδης -ους = σκοτεινός.

ἐν Ἄδου (τόπων) = εἰς τὸν Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρταρῶ (-όω) = ρίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.

ἀνήγαγον· ἄρκ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.

καθεῖρξε· καθεῖρξα, ἄρκ. τοῦ καθεῖργνυμι = φυλακίζω.

θεμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.

ἀφαιρεθῆσθαι· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχὴν = στεροῦμαι τὴν βασιλείαν,

μοῦ ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίω.

Κούρητες ἢ Κουρήτες· οἱ πρῶτοι ἱερεῖς τῆς Ρέας ἐν Κρήτῃ.

Δίκτη· ὄρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.

Ἀμάλθεια· αἰξ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθῆλαζεν ὁ Ζεὺς κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.

σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον, ἄορ. ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.

κρατῶ τινος = νικῶ τινα.

διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κληρον.

λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀκατάβλητος.

ἡμμένας· ἡμμαι, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

λόγιον = μαντεία.

ἀπολεισθαι· ἀπολοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.

κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.

διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

λάθρα Διός· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἥφαίστου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διός.

νάρθηξ -ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχειὰν ἐντεριώνην, ἣ ὁποία, ὅταν ἀναφθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἴσκα, κοιν. κουφοξυλιά.

ἦσθετο· ἦσθανόμην, αἰσθάνομαι = μανθάνω.

προσηλῶ (-όω) = καρφάνω.

λοβοὶ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπαρ, τὸ σηκῶτι.

ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι· τίνω = πληρώνω.
 γυναικα ἄγομαι = παίρνω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἄορ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλευέω.

λάρναξ -ακος ἤ = σκαφίδιον, πλοιάριον.

ἔτεκθήνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.

ἐπιτήδεια τὰ = τρόφιμα.

ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.

εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.

ὑετός ὁ = βροχή.

χέας· μετχ. τοῦ ἔχεα, ἄορ. τοῦ χέω = χύνω.

κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.

διαφθαρῆναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.

Παρνασσῶ προσίσχει = κάθηται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

ὄμβρος = ὑετός.

ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω.

φύξις· ἐπίθετον τοῦ Διός, ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.

αἴροντες· αἴρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἕλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἄφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν = τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίनि.

περιήει· περιήειν, παρατ. τοῦ περιέρχομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκασθεῖσα· εἰκάσθην, εἰκάζομαι = γίνομαι ὁμοιος, λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.

ἦκεν = ἦλθε, παρατ. τοῦ ἦκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὀνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθημένη ἡ Δημήτηρ ἦτο περιίλυτος.

κατετίθει· κατατίθημι = θέτω, βάλω.

περιήρει· περιαιρῶ (-έω) = αφαιρῶ, ἀποσπῶ.
 ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.
 καταλαβοῦσα = ὅτε εἶδεν.
 ἀναβοῶ (-άω) = κραυγάζω.
 ὑπὸ τοῦ πυρός ἀνηλώθη = ἐκάη ὑπὸ τοῦ πυρός.
 ἐξέφηνε· ἀόρ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερώνω.
 πτηνοὶ δράκοντες = περωτοὶ ὄφεις.
 πυρός ὁ = σίτος.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἀμφιτρύων -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.
 διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώ-
 ματά του.
 Διὸς ... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.
 εὐνή = κλίνη.
 ἄγχω = σφίγγω τὸν λαιμόν.
 βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.
 ἀστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.
 ἀρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.
 κιθαρωδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.
 ἀνείλε· ἀνείλον, ἀόρ. τοῦ ἀναιρῶ = φονεύω.
 φθειρῶ = διαφθείρῶ = φονεύω.
 ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην, ἀόρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 ἀνακάμπω = ἐπιστρέφω.
 θήρα = κυνήγιον.
 δασμὸς ὁ = φόρος.
 Μινύαι οἱ· λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτίᾳ.
 πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.
 ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· τρέπομαί τινα.
 φέρω δασμόν = πληρώνω δασμόν.
 ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἡρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἀόρ. τοῦ μαίνομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.

καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν = καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς ἔξορίαν.

Δελφοί· πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἐπόλωνος.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

Πυθία· ἡ ἱερεία τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς.

Τίρυνς ἢ, γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη μεταξὺ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.

Εὐρύσθευς· βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.

λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ εἰς τινα.

ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέᾳ ζῶν. Νεμέα· δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργολίδα παρὰ τὴν Κόρινθον.

ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῆ.

ἀνατεινόμενος· ἀντεινάμην, ἀνατεινομαι τὸ ῥόπαλον = σηκῶν ὑψηλὰ τὸ ῥόπαλον διὰ νὰ κτυπήσω.

ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.

ἀποκωδόμεσεν· ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.

ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ = εἰσῆλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.

κατασχών· κατέσχον, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.

περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τραχήλον διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. Λέρνη· ἔλος ἐν Ἀργολίδι.

ὕδρα = ὄφις τερατώδης.

ἔλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄβατος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφεῖσα· ἐξετράφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π.χ. πρόβατα, αἰγες, βόες.

ἐπιβάς· ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄρματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἦνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἡνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.

ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἐπιτέλεσμα.

ἀναφύομαι = ἀναγεννῶμαι.

ὕλη = δάσος.

ἐμπρήσας· ἐνέπρησα, ἀόρ. τοῦ ἐμπίμπρημι = πυρπολῶ, καίω.

δαλὸς ὁ = δαυλός, ξύλον καιόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν κεφαλῶν.

κατῶρυξε· κατορύσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

ὀιστὸς = βέλος.

ἰὸς ὁ = δηλητήριον.

κατηρίθμησε· καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.

περιεγένετο· περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερος ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν· ἤνεγκον, ἀόρ. τοῦ φέρω.

Οἰνὴ· τόπος τις τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι· ἔτρωσα, ἀόρ. τοῦ τριτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ = ἦτο ἱερὸν κτήμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

καμουῖσαν· ἔκαμον, ἀόρ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ· παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κᾶπρος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρύμανθον.

κᾶπρος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφίς -ίδος ἡ· πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχη ἡ = τόπος ἄβατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχίξω = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορηῖσαι· ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή· περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθυτος = ἀλογάριστος, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.

τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρῆγμα.

παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχετος κάμνω νὰ ρεῦσῃ
ἐξηνέχθῃ ἄορ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.

ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ' τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι)

ἀπεδίδου' παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὅποῖον χροφωσιῶ,

προσεδέξατο = κατηρίθμησε (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 4).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες

ὄρνιθας' ὄρνις -ιθος ἢ καὶ ὄ = πτηνόν.

συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένος.

μυρῖοι = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

ἀμηχανοῦντος' ἀμηχανῶ (-έω) = ἀπορῶ.

χαλκοῦς = χάλκινος.

Ἕφαιστος' θεὸς τοῦ πυρός, σιδηρουργός.

φοβῶ (-έω) τινὰ = κάμνω τινὰ νὰ φοβηθῆ', ἐκφοβίζω.

δέους' δέος, τὸ = φόβος.

ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρης ταῦρος.

ἀγαγεῖν' ἤγαγον, ἄορ. τοῦ ἄγω = κομίζω.

θεασάμενος' ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἠγρίωσε' ἠγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.

εἶασεν' εἶασα, εἶω (-αω) = ἀφήνω.

ἄφετος = ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.

συνέπομαι = συνακολουθῶ.

βιασάμενος' ἐβιασάμην, βιάζομαί τινα = διὰ τῆς βίας καταβάλλω
τινά.

οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.

ἐπιβοηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τίνος.

πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν
Βιστόνων.

ἀφέντος ἀφείς, μετχ. τοῦ ἀφῆκα, ἀόρ. τοῦ ἀφίημι = ἀφίνω ἐλεύθερον.
ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Θερμώδων -οντος ὁ· ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα κατὰ τὸν πόλεμον = ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ
πολεμικά.

ἀσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νὰ εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα . . . ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστήρα διὰ
νὰ λάβῃ . . . ἐστάλη.

τίνος χάριν ἦκοι = διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθόμενῃ· ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο· ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ὑπισχοῦμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασιλῆς -ίδος ἡ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέψατο (βλ. ἀνωτέρω, ἀριθ. 1 σελ. 51).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Γηρυόνης· βασιλεὺς τῆς Ἑρυνθείας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκ-
κινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ὄροι οἱ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

αὐλίξομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος· ἐπυθόμην, πυνθάνομαι = ἐρωτῶ (πρβλ. ἀλλαχοῦ διάφο-
ρον σημασίαν τοῦ ρήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἑπερβόρειοι· λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἔσχατα τῆς γῆς,
ὅπου ὁ Ἄτλας ἐβάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἑσπερίδες· ἔνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο· δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρειψάμενος· δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τὸ δένδρον.

κομιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομιζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βαστάζω.

δεῖται· δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.

ἕως ἄν... ποιήσῃται = μέχρι ὅτου κατασκευάσῃται.

σπεῖρα ἡ = κουλούρα.

14. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος ὁ· κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἅδου.

κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ῥάχως· τὸ νότον.

οὐ̄ = ὄπου.

χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.

ἄνευ τοῦ ροπαλοῦ καὶ τῆς λεοντῆς.

κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταβάλλῃ.

συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἡ· χώρα τῆς Αἰτωλίας.

Οἶνεὺς -έως ὁ· βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.

μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.

εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφήν ταύρου.

ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.

*Αμάλθεια (βλ. ἀνωτέρω. ἀριθ. 3 σελ. 49).

βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.

ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἄορ. ὑψηλά.

Ποίας ὁ, γεν. Ποιάντος.

κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

Γ. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φριξῷ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινί = σκέπτομαι κακὸν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.
 πυρὸς ὁ = σίτος.

φρυγῶ = φρυγανίζω, καφαλίζω, παθ. παρακ. πέφρυγμα.

ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, μὲ ποῖον τρόπον

θὰ ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τὴν ἀφορίαν.

ἀνέπεισε· ἀναπειθῶ = πείθω.

εἶη κεχρησμένον = ἐδόθη χρησμός.

2. Φριξὸς ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

ὡς ἐγένοντο = ὅταν ἔφθασαν.

ὠλισθον· ἀόρ. τοῦ ὀλισθάνω = γλιστρῶ.

βυθὸς ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

Δι... φυξίῳ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 7 σελ. 50).

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

ληψόμενος = διὰ νὰ λάβῃ· λήψομαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.

μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησμὸν περὶ τινος.

ἔχρησεν· χρῶ (-ήω) = δίδω χρησμὸν.

μονοσάνδαλος = ὁ φορῶν ἓν σανδάλιον, ἓν πέδιλον.

φυλάξεσθαι· φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον.

ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός = τί σημαίνει ὁ χρησμός.

μεταπέμπομαι τινα = προσκαλῶ τινα.

κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).

κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι.

ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.

ὑποθεμένης· ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τοῦ ταξιδίου.

ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρσυϊῶν.

ἀναχθέντες· ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀπο-
πλέω

προσίσχω Λήμνω = προσορμίζομαι εἰς τὴν Λῆμον.

καταντῶ (-άω) εἰς Σαλμυδησὸν = φθάνω εἰς τὴν Σαλμυδησόν.

ὁπότε... παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρτίθεται.

ἔδεσμα = φαγητόν.

ἀνάπλευα· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλευον = γεμάτος.

διδάσκω = συμβουλεύω.

σπασάμενος· ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6 Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.

πέτρα = βράχος.

πνεῦμα = ἄνεμος.

πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθμός.

ἀφείναι· ἀφήκα, ἀφήμι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω νὰ περάσῃ διὰ
μέσου τῶν βράχων.

πελειὰς -άδος ἡ = περιστερά.

διαπετομένης = ἐνῶ ἐπετοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.

σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.

ἐπιτηρήσαντες· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ, προσέχω.

ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω· ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν
οἱ βράχοι ἀπεσύροντο, ὅταν ἤνοιγον τὸν πόρον.

εἴρεσία = κωπηλασία.

εὐτονος = δυνατός.

ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὁποῖον ἔξέχει πρὸς τὰ ἄνω.

ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθει διαφέροντες = ἔξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.

πῶς ἂν δύναίτο = πῶς θὰ ἠμπορέσῃ.

συνεργήσειν· συνεργῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινα.

ἐπηγγείλατο· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

ἐγχειριεῖν· ἐγχειρίζω = δίδω εἰς τὰς χεῖρας.

ἔξειν· ἔξω, μέλλ. τοῦ ἔχω.

- ἀπάξειν· ἀπάξω, ἀπάγω = ὀδηγῶ.
 ὁμόσαντος· ὁμοσα, ὁρό. τοῦ ὄμνυμι = ὀρκίζομαι.
 φαρμακεύτρια = μάγισσα.
 χρισθέντα ἐχρίσθην, χρίομαι = ἀλείφομαι.
 πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.
 ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.
 μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.
 ἐπ' αὐτὸν = ἐναντίον του.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρὰν.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου, δηλ. ἕξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὁποῖοι θὰ
 ἐπιπτον μεταξὺ των.
 νεὼς ὁ = ναός.
 ἄλσος τὸ = δάσος.
 ἐμάστευσε· μαστεύω = ζητῶ
 σὺν πολλῶ πυρὶ· τὸ ὁποῖον δηλαδὴ ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.
 ἀνήρει· ἀναιρῶ = φονεύω (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 1 σελ. 51).
 καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.
 φθάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης

- ῥοιά = ῥόδι.
 ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ῥόδι.
 οἴκοθεν = ἀπὸ τοῦ σπίτι του.
 ὑπερήσθη· ὑπερήδομαι = χαίρω ὑπερβολικά.
 Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

- καινή... μανία = πρωτοφανὴς τρέλα.
 καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρχομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.
 ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.
 ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.
 εἰσιοῦσιν· εἰσιών, -οῦσα, -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ιάσασθαι· ἰασάμην, ἰῶμαι (-άομαι) = θεραπεύω.
 ἦσθηναί· ἦσθην, ἦδομαι = εὐχαριστοῦμαι (βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀριθ. 1).

3. Φερηνίκη Ὀλυμπία θεᾶται.

ἀγωνιούμενον· ἀγωνιοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀγωνίζομαι.

κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλλανοδίκαι οἱ· οἱ ἐποπιτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἐξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβῆθῃ ὁ νόμος.

εἶργω τῆς θέας τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θέαν εἰς τὰς γυναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενία διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας· ὁ Ἄριστείδης ὥρισε τοὺς φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθός = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἐσάτω· εἶσα, ἐῶ = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφήν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες

πυνθάνομαι = μανθάνω.

κειῖσθαι = ὅτι εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όομαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι, ντροπιάζομαι.

πολυάνδρον· νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυχαῖοι νεκροί.

6. Κρητῶν νόμος.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρομαι, εὐχαριστοῦμαι.

τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμην.

7. Λακωνικοί νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

ἀφείσθαι· ἀφείμαι, παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.

λειτουργία = χρηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.

οὐκ ἐξῆν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.

σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.

θαλλὸς = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.

φοινικῖς -ίδος = ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἀττικὸς.

περιτύχη· περιέτυχον, περιτυγχάνω τινί = συναντῶ τινα.

ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = οἰκίζω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.

ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἔθιμον.

βοῦς ἀρότης = βόδι καματερό.

πονήσαντα· πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.

εἶη ἂν γεωργὸς = εἶναι, θεωρεῖται σὰν γεωργός.

κάματος = κόπος.

κοινωνὸς = αὐτὸς ποὺ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνεῖον εὐσέβεια.

ἐάλω· ἐάλων, ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι = κυριεύομαι.

οἰκτίραντες· ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι.

ἀλίσκομένων· ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.

τύχη = συμφορὰ.

ἀπιέναι· ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.

ἀμελῶ τινος = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.

πατρῶοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.

συνεχώρησαν συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.

γεγηρακότα = γέροντα· γεγήρακα = εἶμαι γέρων.

ἀναθέμενος· ἀνεθέμην ἀόρ. ἀνατίθεμαι τοῖς ὄμοις = φορτώνομαι εἰς τοὺς ὄμους.

τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν· περιτυγχάνω = συναντῶ.

μέγα φρονῶ = ὑπερηφανεύομαι.

λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμιν του.

οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δύναμιν.

ἦρε· ἦρα, ἀόρ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.

μόλις = μὲ δυσκολίαν.

στάς ὁ· μετχ. τοῦ ἕστην τοῦ ρ. ἵσταμαι = στέκομαι.

λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.

ἀποδράναι = νὰ φύγῃ, ἀόρ. τοῦ ἀποδιδράσκω.

ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἐκρατοῦσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.

πορθμεὺς (-έως) ὁ· ὁ λεμβοῦχος ποὺ περνᾷ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην. Ὁδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.

αὐθις = πάλιν.

ἐρίζω = φιλονικῶ.

ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποὺ μοῦ παρήγγειλες.

πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.

πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λές (δηλ. ἀκριβὰ τὴν ἀγόρασες).

Ἄιδωνεὺς = Ἄιδης.

τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμὰς τὴν ἀγόρασα.

τίθει = βάλε.

ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακοροῦρα γιὰ τὸ πανί.

ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλώνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωρότα = τὶς χαραμάδες τῆς βάρκας· ἀνεωρότα· ἀνέφωγα, παρακ. τοῦ ἀνοίγω,

ἦλος ὁ = καρφί.

καλώδιον = παλαμάρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησμονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φῆς = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ἐνέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερδᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

παραλογιζόμενος τὰ πορθημεῖα = λογαριάζων περισσότερα πορθημεῖα.

δηλ. ἔξαπατῶν τοὺς νεκρούς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέζομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακά.

ὡς ἂν... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικά.

παρατείνοιτο... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἡ ἐξόφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένης καὶ Πολυδεύκους.

Διογένης· κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρότατα.

Μένιππος· ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένης. Πολυδεύκης· ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν Ἄδην κατελθόντες ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν.

ἐντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς = εὐθὺς ὡς ἀναβῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σειρά σου εἶναι.

ἀναβιῶναι· ἀνεβίω, ἀφρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανερχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον· γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου οἱ φιλόσοφοι ἔκαμνον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νέους.

Λύκειον γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμνε τὴν διδασκαλίαν του. καταγελῶ (-άω) = περιπαίζω.

εἴ σοι ... καταγεγέλασται = ἂν ἀρκετὰ ἔχῃς ἐμπαίζει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐνθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασάμενον· ἐπιγελάσομαι, μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίμπλαμαι = γεμίζω.

θέρμοι οἱ = βρεχτοκούκκια.

τρίοδος ἡ = σταυροδρόμι.

- Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελεῖ ἐδέσματα, τὰ ὅποια παρετίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τριόδους.
- ὅπως δὲ εἰδῶ... τὴν ὄψιν; = καὶ διὰ νὰ τὸν ἀναγνωρίσω καλά, (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἔξωτερικόν του;
- τριβῶνειον... πολύθυρον = ἔνδυμα μὲ πολλὰς τρυπες.
- ἅπαντι ἀνέμῳ ἀνεπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἀνεμον.
- τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.
- ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.
- βούλει = θέλεις, δέχεται.
- ἐντείλωμαι· ἐνετειλάμην, ἐντέλλομαι.
- παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.
- παύσασθαι αὐτοῖς... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνοηταίνουν καὶ νὰ πλανῶνται.
- φήσουσι· φήσω, μέλλ. τοῦ φημί.
- τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περίουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.
- ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐννοεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὅποιον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἵνα δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Χάρωνα ὡς πορθμεῖα.
- εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ὀηθήσονται.
- τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὥραίους.
- νεῦρα εὐτόνα = νεῦρα δυνατά.
- πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως κόνις (παρωδία τῆς παροιμίας «πάντα μία Μύκονος»).
- φασὶ = καθὼς λέγουν.
- ἀχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.
- ἰσοτιμία = ἰσότης.
- ἀμείνους· ἀμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.
- ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινά.
- ἐκλελύσθαι αὐτοῦς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκλελυμένοι, παράλυτοι, ἕνεκα τοῦ πλοῦτου.
- ἀπένεγκε· ἀπήνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαβιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος· προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πορθμεῖα τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἡδίων· συγκριτικὸν τοῦ ἡδέως = εὐχαρίστως.

διαπορθμεύω τινὰ = περῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἄγξω· ἄγχω = πνίγω.

ἀποδοῶς· ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας· ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκῶς· τετελ. μέλλον ἀντὶ παρακειμένου : πέπλευκας.

μάτην· ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότη = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν μου.

νῆ Δι' ὠνάμην γε κλπ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελούμην, ἂν πρόκειται νὰ πληρώνω διὰ λογαριασμόν τῶν νεκρῶν ὠνάμην, ἄορ. τοῦ δνίναμαι = ὠφελούμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντὰ σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραβῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμεῶς.

οὐκ ἤθεις ὡς κομίζεσθαι δέον = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃς (δηλ. ὀβολόν); κομίζομαί τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις· αὐχῶ (-άω) = καυχῶμαι.

προΐκα· ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτράβηξα τὰ νερά, ποὺ ἔκαμνεν ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμην = ἐβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμεά = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν πορθμεά.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικά· θέμις, γεν. -ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγῆ = κτύπημα.

Αἰακός· δικαστὴς εἰς τὸν Ἄδην.

πήρα = σάκος, ταγάρι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 8 σελ. 44).

τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον· (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 2 σελ. 64).

κύνα· ὁ Μένιππος ὠνομάζετο κύων, ὅπως ὅλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἷα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγεν, ὅταν ἐταξιδεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαυμαστικῶς).

οἰμῶζω = φωνάζω οἶμοι, ἀλίμονον, θρηνηῶ.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

οἱ καλοί... αἱ καλάι' καλὸς = ὄραϊος.

ξενάγησον' ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νήλυν' νήλυς, γεν. -υδος = νεοφερμένος.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν' σχολή = ἄδεια.

Ἰάκινθος, Νάρκισσος, Νιρεύς, Ἀχιλλεύς, Τυρῶ, Ἑλένη, Λή-

δα' μυθολογικά πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὀραιότητά των.

σαρκῶν γυμνά = χωρὶς σάρκας.

ὦν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὁποῖα σὺ φαίνεται ὅτι περιφρονεῖς.

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω' δια-
γνοίην' διέγνω, ἄορ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτί = τοῦτο ἐδῶ, αὐτοδά.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ.
κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον).

γεγόνασιν' τοῦ γίγνομαι' ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιλεξάμενος' ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσου' τοῦ ρ. κείμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους
νεκρούς.

5. Νιρέως καὶ Θερσίτου καὶ Μενίππου

καλλίων = ὀραιότερος' θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

εἰδέναι' ἀπαρέμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.

πότερος = ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο, ποῖος.

ἐν... τοῦτο ἔχω = ἐνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.

προσειπῶν' προσειπον, τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.

φοξὸς = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.

ψεδνὸς = φαλακρός.

χείρων = χειρότερος, ἀσχημότερος, θετικὸν κακός.

ἡγῆ' ἡγοῦμαι = νομίζω.

κάλλιστος = ὀραιότατος, θετικὸν καλός.

ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.

ὑπὸ γῆν = ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἄδην.

ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.

εὐθρυστος = εὐκόλοθραυστος.

ἀλαπαδνός = ἀδύνατος, ἀσθενής.

ἔρου· προστακτ. τοῦ ἄορ. ἠρόμην τοῦ ρ. ἐρωτῶ.

ὄνειρατα = μάταια πράγματα.

ἴσασιν = γνωρίζουν· τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

ἄλλοσέ ποι = κάπου ἄλλοῦ.

κατάστησον· κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.

τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.

ὀμόνεκρος ὢν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεῖς.

μειννημένοι τῶν ἄνω = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἶχομεν
εἰς τὸν ἄνω κόσμον.

Μίδας· βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
εἰμὴ μόνον χρυσόν.

Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαβόητος διὰ τὴν πολυ-
δάπανον δαίταν.

Κροῖσος· βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυ-
ροὺς του.

οὐ φέρομεν . . . παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοικῆ
πλησίον μας.

χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.

τρυφή = καλοπέραση.

ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζωμεν,
ὅταν θρηνοῦμεν.

τηλικούτον = τόσον πολύ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

ἡλικόν = ὅσον.

καὶ ὄλωσ λυπηρὸς ἐστίν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνοχλητικός.

τί ταῦτά φασιν ; = τί εἶναι αὐτὰ πὸν λέγουν ;

ὀλέθριος· πὸν προκαλεῖ ὄλεθρον, κακός.

ἀπέχρησε· ἀποχωρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.

βιώναι· ἐβίων, ἄορ. τοῦ ζῶ.

τοιγαροῦν = λοιπόν.

ἀνιῶ· (-άω) τινα = κάμνω τινα νὰ λυπηθῆ, στενοχωρῶ.

ὑβρις = περιφρόνησις, ὄνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόψηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην νὰ ἔχετε.

ἐνθα ἂν ἴητε = ὅπουδὴποτε μεταβῆτε.

ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντροφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν
 σας εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς νὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρώω τὰς οἰμωγὰς σας· τοῦ ρ. ἐπάδω.

πρέποι γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριαρίζει.

ἐπαδόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπωδός).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

	Σελ.		Σελ.
1. 'Αλώπηξ και βότρυες.....	5	11. Κόραξ και αλώπηξ.....	7
2. 'Όνος και λεοντή.....	5	12. Λέων και άρκτος.....	8
3. Λύκος και λέων.....	6	13. Λέων και μύς.....	8
4. Λαγωί και αλώπεκες.....	6	14. Λέων και αλώπηξ.....	8
5. Ζεύς και όφις.....	6	15. Λέων, λύκος και αλώπηξ..	9
6. Χελώνη και λαγώς.....	6	16. Γεωργού παΐδες.....	9
7. Ναυαγός.....	6	17. 'Όδοιπόροι και πλάτανος ..	10
8. Πήραι δύο.....	7	18. Παΐς ψεύστης.....	10
9. Κολοιός και γλαυξ.....	7	19. 'Όδοιπόροι και άρκτος....	10
10. Κομπαστής.....	7		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Ούρανός και Γη.....	11	6. Προμηθεύς.....	13
2. Κρόνος και 'Ρέα.....	12	7. Δευκαλίων και κατακλυσμός	14
3. Γέννησις του Διός.....	12	8. 'Ελληνες.....	15
4. Ζεύς και Τιτανομαχία.....	13	9. 'Η Δημήτηρ εν 'Ελευσίνοι ..	15
5. Γιγαντομαχία.....	13		

B'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις 'Ηρακλέους.....	17	9. 'Ο Κρής ταύρος.....	20
2. Μανία 'Ηρακλέους.....	18	10. Αί Διομήδους 'Ιπποι.....	21
3. 'Ο Νεμεαίος λέων.....	18	11. 'Ο ζωστήρ τής 'Ιππολύτης .	21
4. 'Η Λερναία ύδρα.....	18	12. Αί βόες του Γηρυόνου....	22
5. 'Η χρυσόκερως έλαφος.....	19	13. Τά χρυσά μήλα των 'Εσπε- ρίδων.....	22
6. 'Ερυμάνθιος κάπρος.....	19	14. 'Ο Κέρβερος.....	23
7. 'Η κόπρος των βοσκημάτων του Αύγειου.....	19	15. 'Ηρακλής και Δηιάνειρα ...	23
8. Στυμφαλίδες όρνιδες.....	20	16. Θάνατος 'Ηρακλέους.....	24

	Σελ.		Σελ.
1. 'Ινώ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆι	25	5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἄρπυιῶν.....	27
2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους	25	6. Ἡ Ἄργῳ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν.	27
3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας	26	7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας ἀπόπλου	28
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλου	26		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἄρταξέρξης καὶ Ὠμίσης	30	6. Κρητῶν νόμος	32
2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς.....	31	7. Λακωνικοὶ νόμοι.....	32
3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεάται....	31	8. Νόμος Ἀττικὸς	33
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι	31	9. Αἰνεῖου εὐσέβεια.....	33
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες ...	32	10. Τίτορμος καὶ Μίλων.....	33

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἐρμοῦ καὶ Χάρωνος.....	35	5. Νιρέως καὶ Θεορίτου καὶ Με- νίππου	40
2. Διογένους καὶ Πολυδεύκουσ ..	37	6. Κατὰ Μενίππου	41
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.....	38		
4. Μενίππου καὶ Ἐρμοῦ	40		

Ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Κ. Χαραλαμποπούλου**, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Βασ. Φάβη**.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμηση τοῦ βιβλίου ὀφείλεται εἰς τὸν ζωγρά-
φον κ. **Βάσον Γερμενῆν**.

